

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 978)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

ERU, Alm. del - bilag 289 (Løbenr. 14214)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	21. marts 2001

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 14. marts 2001 (Alm. del {{SPA}} bilag 902) vedlægges Udenrigsministeriets og Økonomiministeriets besvarelse af det deri stillede spørgsmål nr. 135.

Udenrigsministeriet N.1, j.nr. 400.B.3-4-2-5

Økonomiministeriet Eksp.nr. 00139561

Den 21. marts 2001

Spørgsmål i Folketingets Europaudvalg nr. 135 af 14. marts 2001 til skriftlig besvarelse (Alm. del {{SPA}} bilag 902):

Spørgsmål 135:

"Ministeren bedes {{SPA}} som lovet på Europaudvalgsmødet den 9. marts 2001 {{SPA}} oversende et notat vedrørende det retlige grundlag og komitologiproceduren i forbindelse med rapporten om regulering af de europæiske værdipapirmarkeder (Lamfalussy-rapporten)".

Svar:

Der henvises til vedlagte skriftlige svar på spørgsmålet.

Det retlige grundlag og komitologiproceduren i forbindelse med Lamfalussy-rapporten.

1. Retsgrundlaget for gennemførelsesbeføjelser

I henhold til EF-traktatens artikel 202 skal Rådet for at sikre virkeliggørelsen af de i EF-traktaten opstillede mål og de deri fastsatte vilkår:

"- i de retsakter, det vedtager, tildele Kommissionen beføjelser til at gennemføre de af Rådet udfærdigede retsakter. Rådet kan opstille visse nærmere vilkår for udøvelsen af disse beføjelser. Rådet kan ligeledes i særlige tilfælde forbeholde sig retten til selv direkte at udøve gennemførelsesbeføjelser. Ovennævnte vilkår skal være i overensstemmelse med de principper og regler, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, har fastsat i forvejen."

Bestemmelsen giver Rådet hjemmel til at fastsætte de nærmere vilkår for Kommissionens udøvelse af de gennemførelsesbeføjelser, som Rådet tildeler den. Det sker ved, at Rådet fastsætter dels, hvilke spørgsmål, der kan afgøres i en komité, dels hvilken form for komité, der skal anvendes.

Sådanne komitéprocedurer har været anvendt i EU-samarbejdet i mange år, ikke mindst vedrørende landbrugspolitik, EU {{PU2}}s handel med tredjelande, det indre marked, sundhed og miljø.

Rådet vedtog i 1987 sin første "komitologi-afgørelse". I juni 1999 blev 1987-afgørelsen erstattet med en ny og forenklet afgørelse med henblik på at skabe større ensartethed og forudsigelighed i valget af de udvalg/de procedurer, der knyttes til gennemførelsen af retsakterne.

Afgørelsens artikel 1 opstiller rammerne for tillægelse af gennemførelsesbeføjelser:

"Med undtagelse af særlige og begrundede tilfælde, hvor basisretsakten, giver Rådet ret til selv direkte at udøve visse gennemførelsesbeføjelser, tillægges disse Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne herom i basisretsakten. Disse bestemmelser skal indeholde de væsentligste bestanddele af de således tillagte beføjelser.

Når basisretsakten foreskriver særlige vilkår med hensyn til proceduren for vedtagelse af gennemførelse sforanstaltninger, skal disse vilkår være i overensstemmelse med procedurerne i artikel 3, 4, 5 og 6."

Afgørelsens artikel 3, 4 og 5 rummer de tre centrale procedurer:

Rådgivningsproceduren (artikel 3)

Forvaltningsproceduren (artikel 4)

Forskriftsproceduren (artikel 5)

Herudover findes en fjerde mere speciel procedure: beskyttelsesproceduren (artikel 6), der dog kun gælder i tilfælde, hvor der skal træffes afgørelse om beskyttelsesforanstaltninger.

Af særlig relevans for den aktuelle sag er forskriftsproceduren:

"1. Kommissionen bistås af et forskriftsudvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget spørgsmålet haster. Det udtaler sig med det flertal, der efter traktatens artikel 205, stk. 2, gælder for afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget vægtes de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, som anført i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Med forbehold af artikel 8 vedtager Kommissionen de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

4. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes, og underretter Europa-Parlamentet.

5. Er Europa-Parlamentet af den opfattelse, at et forslag, der er forelagt af Kommissionen i henhold til en basisretsakt vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten, underretter det Rådet om sin holdning.

6. Rådet kan, når det skønner det hensigtsmæssigt under hensyntagen til en sådan holdning træffe afgørelse om forslaget med kvalificeret flertal og inden for en frist, der fastsættes i hver enkelt basisretsakt, men som under ingen omstændigheder kan være på over tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet.

Har Rådet inden for denne frist med kvalificeret flertal tilkendegivet, at det er imod forslaget, behandler Kommissionen forslaget på ny. Den kan forelægge Rådet et ændret forslag, forelægge sit forslag på ny eller fremsætte forslag til en retsakt i henhold til traktaten.

Har Rådet ved udløbet af denne frist hverken vedtaget den foreslåede gennemførelsesretsakt eller tilkendegivet, at det er imod forslaget til gennemførelsesforanstaltninger, vedtager Kommissionen den foreslåede gennemførelsesakt."

Af relevans for den aktuelle sag er endvidere afgørelsens artikel 8, der lyder som følger:

"Hvis Europa-Parlamentet med en begrundet beslutning gør opmærksom på, at et udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som forventes vedtaget, og som er blevet forelagt for et udvalg i henhold til en basisretsakt vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, som er fastlagt i basisretsakten, behandler Kommissionen udkastet på ny. Under hensyn til denne beslutning kan Kommissionen under overholdelse af fristen for den igangværende procedure forelægge udvalget et nyt udkast til gennemførelsesforanstaltninger, videreføre proceduren eller forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt i henhold til traktaten.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og udvalget om, hvad den agter at gøre på baggrund af Europa-Parlamentets beslutning og om begrundelsen herfor."

2. Lamfalussy-rapportens komitéer

Lamfalussy-gruppens forslag hviler på et ønske om at skabe mere hurtige, effektive og tilpasningsdygtige reguleringsmekanismer på værdipapirområdet, der kan imødegå den hastige udvikling på det finansielle marked.

Det foreslås derfor, at Rådet og Europa-Parlamentet skal kunne vedtage rammedirektiver, der fungerer som overordnet regelværk. Disse direktiver skal fastlægge rammerne for den mere specifikke regulering af området i form af retsakter udstedt af Kommissionen. Kommissionen skal samarbejde med to til formålet oprettede komitéer: EU's værdipapirkomité (EU Securities Committee - ESC) og en værdipapirtilsynskomité (EU Securities Regulators Committee - ESRC).

Processen opdeles i 4 trin. De to komitéer involveres på trin 2 og 3. På trin 2 skal de på trin 1 vedtagne rammedirektiver udmøntes i mere detaljerede regler. På trin 3 skal en mere konsistent og ensartet anvendelse af det samlede regelværk sikres. Trin 4 vedrører reglernes håndhævelse.

ESC vil både skulle fungere som Kommissionens rådgiver og bistå i forbindelse med vedtagelsen af foranstaltninger til gennemførelse af rammedirektiverne. ESC fungerer, når den bistår Kommissionen i forbindelse med vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningerne, som en forskriftskomité i komité-afgørelsens forstand. Den eneste forskel er at der på forhånd er enighed om at ESC skal være en højniveaugruppe.

ESRC udgøres af nationale eksperter på området og skal dels fungere som rådgiver (på trin 2), dels sikre ensartet og konsistent anvendelse af de vedtagne regler på bl.a. nationalt plan (på trin 3). ESRC er ikke en komité i komitologi-afgørelsens forstand, og det lægges der ikke op til i Lamfalussy-rapporten.

